

и той вода, и, за да намэри причина да го изхадэ, рече мѸ: не ми размѣшай вода-та, а то ѡтѣща, чи рѣка-та не тиче на тѣтакъ. Пакъ вѣлк-агъ мѸ рече: чѸхъ чи онази година ма си попаржало на майка ми, а то рече, ч тогази ѡще не гѣше сѧ родило. Тогѣзи вѣлк-агъ мѸ рече: дѸмай какъ щешъ, азъ щѣ та изамъ.

13. ДѸкви-тѣ (шпирѣти-тѣ) слѡ намиратъ.

Едно магаре, натоварено сѧ съ соль, като приминѣваше една рѣка, стѣгна сѧ та падна: подиръ малко, като сѧ испрѣци, оугади чи мѸ повлѣкна, зашо соль-та сѧ стопи въ вода-та. ДрѸги патъ вѣше натоварено съ вѣлна, и като минѣваше една рѣка, легна вѣтрѣ за да мѸ оулѣкни пакъ, но като сѧ напи вѣлна-та, то вѣки не можн да сѧ испрѣци, ами оумрѣ тамъ.

14. На бѣхѸмны-тѣ много минѣватъ презъ глава-та додѣ сѧ навчатъ.

Врана-та грабна една вѣца събраніе и кацна на едно дрѣво да го идѣ. А анисца-та ѧ виде и ѡтнде полъ дрѣво-та и начѣна